

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ

ਜਨਕ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

' ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 20 ਆਫ 1965।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ 5) - ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 92- ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ-
ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ
ਵੇਚੀ ਗਈ - ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ' ਤੇ ਰੋਕ- ਇਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ
ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ-- ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ-ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ- ਸੈਕਸ਼ਨ 47 — ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ- ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ—ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ
ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੂਟ ਲਈ ਪਾਰਟੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ
ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ
'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਪੈਸਾ ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ
ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਨੂੰ
ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ
ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ।

1963 ਦੇ ESA ਨੰਬਰ 1592 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ. ਵਾਸ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਵਾਸੂ , ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 26 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਫਰਮਾਨ। 619/- 27 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ। 10 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਸ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, 5,100/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ, ਇਹ 16 ਦਸੰਬਰ 1961 ਨੂੰ ਸੀ।

3. 2 ਜਨਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 20 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ; 1962, ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 25,000 / - ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 5,100/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ।

4. 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ 3 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ- (ਏ) ਕਿ ' ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,

(ਬੀ) ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਿੱਚ ਹੈ . ਇੱਕ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਾਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ', ਅਤੇ (c) ਕਿ ' ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। , ਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਫਾਈਲ ਦੇ ਅੰਕਲ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. 31 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਸਾਬਕਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ) ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 20 ਜਨਵਰੀ, 1962, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਡੋਯਾਮੇਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਸੀਰਤ ਚੰਦਰ ਮੋਜ਼ੂਮਦਾਰ , (1898) ILR 25 ਕੈਲ 175. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਲੀਨ ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ".....ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਬਿੰਦੂ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1882) ਦੀ ਧਾਰਾ 816 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "..... ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਸੀਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 316 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ. ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ

ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ।

1882 ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਧਾਰਾ 316 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਡੇਲ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਸੀ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 66 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

"ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੂਨੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 316 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ-- "ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਸੀ" -, ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਡੇਯਾਮੇਈ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਾਸੀ ਦਾ ਕੇਸ (1898) ILR 25 Cal 175 1882 ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਹੁਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1956 (1956 ਦਾ ਐਕਟ 66) ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਿਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ

ਲਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ-ਪ੍ਰਤੀ (SIC) ਮੁੱਲ ਦਾ ਸੱਚਾ-ਮੁੱਚੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਯੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਦਾਸੀ ਦੇ ਕੇਸ (1898) ਆਈਐਲਆਰ 25 ਕੈਲ 175 ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ- ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਨਨਹੇਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1931 ਪੀਸੀ 33, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰੋਕੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟੇਬਲ ਡਿਕਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ 21. ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ (ਅਪੀਲੈਂਟ) ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

7. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਚਾਰ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ , ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਲ ਲਈ ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੈਨ-ਉਲ-ਅਬਦੀਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਸਗਰ ਅਲੀ ਖਾਨ, (1888) ਆਈਐਲਆਰ 10 ਆਲ 166 (ਪੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਚੂਨੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਜੇਗਿੰਦਰ ਦੇ ਪੰਨਾ 205 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਰਾਇਣ ਹੋਇ। ਏਆਈਆਰ 1915 ਕੈਟ 203. ਉਸੇ ਲਾਈਨ

ਵਿੱਚ ਹਨ ਚਿਤੰਬਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਲਨੱਪਾ _ (1902) TLR 26 Bom 543. ਮਾਉਟ ਅਹਿਮਦੀ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਆਗਰਾ। ਏਆਈਆਰ 1951 ਸਾਰੇ 830. ਪੁਲਾਲਾ ਲਹਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਬਕੀਦਾ ਰਮੰਨਾ _ ਏਆਈਆਰ 1954 ਆਂਧਰਾ 6. ਲਾਲਜੀ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਸਤਿ ਨਰਾਇਣ ਭਾਗੁਲ . ਏਆਈਆਰ 1962 ਪੈਟ 182. ਅਤੇ ਚੇਕਲਿੰਗਮ ਅਸਾਰੀ ਬਨਾਮ XS ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਮੈਡ 404 ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਜੋ ਚੂਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ " ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੀਟੀਐਮ ਸਮਿਥ (1943) ਆਈਐਲਆਰ 22 ਪੈਟ 315: (ਏਆਈਆਰ 1943 ਪੈਟ 325) ਤੀਜਾ ਕੇਸ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਰੀਵਾ ਹਨ ਮਹਿਟਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, (1887) ILR 14 Cal 18 (PC), AIR 1931 PC 33, ਅਤੇ PV ਵੈਕਲੇਸ਼ ਕੋਟਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤਾ ਬਾਈ , ਏਆਈਆਰ 1961 ਮੈਡ 105. ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਸੋਖ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਚੌਥਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੁਣ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਨਿਯਮ 90, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ। ਆਰਡਰ 21 ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਪੈਨ-ਬੇਸ ਪੈਸਾ ਫਿਰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਨਿਕ ਦਲੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਆਰ.92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਝੀਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਖੁਦ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਡੇਲਜ਼ ਦਾ (ਐਸਆਈਸੀ) ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਡੇਲ ਨੂੰ ਹੈਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਿਵੇਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ 'ਜਾਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਿਕਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ। ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਫਜ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। .

ਬਸਪਾ ਬਿਨ ਮਲੱਪਾ ਅਕੀ ਬਨਾਮ ਵਿਚ ਦੁੰਦਯਾ ਬਿਨ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗਯਾ _ (1878) ILR 2 ਬੰਬੇ 540, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਉਲਟੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ " ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਉਲ ਦਾ ਕੰਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸੁਬਾਯਾ ਬਨਾਮ ਵੇਲਮਾ , (1886) ILR 9 ਮੈਡ 130 ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਕੇਸ, ਡੇਯਾਮੇਈ ਦੇ ਉਲਟ ਦਾਸੀ ਦਾ ਕੇਸ (1898) ਆਈਐਲਆਰ 25 ਕੈਲ 175 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਜ਼ਿਓ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਅਤੇ 1859 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਡ ਵਿਚ 1882 ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਰੀਮੁਥੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਮੁਥੁਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਲੈ . ਏਆਈਆਰ 1933 ਮੈਡ 598 ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਯਾਨ ਵਾਂਗ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹਰੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀਕਿਸਨ , ਏਆਈਆਰ 1921 ਨਾਗ 121 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜੈਨ-ਉਲ-ਅਬਦੀਨ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੱਖਿਆ ਹੈ (1888) ILR 10 ਆਲ 166. ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਝੌਂਪੜੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਅਰੀਅਤੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਸਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਭੂਸ਼ਣ ਹਜ਼ਰਾ _ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਕਲਕੱਤਾ 99, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 05 ਤੋਂ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ " ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 89, 90 ਜਾਂ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਬਸਿਟਿੰਗ ਡਿਕਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ) ਨਿਯਮ 92, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਗਲੇ ਪਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ, ਡਿਕਰੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 21 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 92 ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89, 90 ਅਤੇ 92 ਇੱਕ ਵੈਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 92 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਿਯਮ 92 ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ

ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 33, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਵੈਧ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਮਨਿੱਕਾ ਐਨ ਪੇਰੂਮਲ ਦਾ ਹੈ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਅਯੰਗਰ , ਏਆਈਆਰ 1941 ਮੈਡ 398. ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੇਸ ਬਰਦੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤਸਾਓ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣਸਾਓ । ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 525। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਨਹੇਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 33 ਦੇ

ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਬਰਦੀਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 525 ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖੇ-ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਨਨਹੇਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 33 ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸੋਰੀਮੁਥੂ ਹੈ। ਪਿੱਲੈ ਦਾ ਕੇਸ ਏਆਈਆਰ 1933 ਮੈਡ 598, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਨਨਹੇਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 33 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬੂਰਾਮ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੇਹਦਾਸ ਲਾਲਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਕੈਲ 73, ਕੇ.ਸੀ. ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਦੇਬਾਬਰਤਾ ਮੁਕਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ" ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ, ਇਹ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ 36 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 166 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ \$0 ਦਿਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਉਸੇ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। . ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੇਰਲਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਮੰਨਾ ਬਨਾਮ ਨਲਤਾਪਰਾਜੂ, ਏਆਈਆਰ 1956 SC 87, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਟੀਕਲ 181 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੁਆਰਾ। 1908. ਸਾਬਕਾ ਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਰਡਰ '21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਤੁਰੰਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਨੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਸ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। , ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ।

9. ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਖ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ 1 ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ, ਇਸਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੈਨ-ਉਲ-ਅਬਦੀਨ ਖ਼ਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , (1888) ILK 10 All 166 (PC) ਹੁਣ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ ਹੁਣ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ

ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ , ਜੇ.

11. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar